faar et Medlemsblad hver 14. Dag. Der har ofte været Tale om at sætte Aarsbidraget op, men da vi saa umaadelig gerne vil have, at Samfundet skal omfatte alle, ogsaa de mindre velstillede, har vi ikke villet ty til denne Udvej. Saa fik nogle varmhjertede menige Medlemmer den Tanke at indsamle en aarlig Sum blandt dem, der havde Raad til at give den, idet de fik 300 Medlemmer til at love, at saalænge de samstemmede med D. K., hvert Aar udover sit Aarsbidrag at give 10 Kr. Det blev saaledes en Sum paa 3000 Kr., som deltes lige mellem D. K.s Fælleskasse og „Kv. og Samf." De gav den Navnet *Garantsummen* og den overraktes D. K. af Udvalgets Formand, *Elise Bjerre,* ved et festligt Møde den 15. December 1917. Jeg vil ikke skjule for Dem, hvad De ogsaa vil faa at se ved Regnskabets Aflæggelse, at baade D. K. og „Kv. og Samf." desværre stadig arbejder med Underskud — men hvor kan man faa andet end Underskud i disse Tider Men D. K. er inderlig taknemlig over denne store, rundhaandede Hjælp og føler sig tryg ved at kunne regne paa den som aarlig Hjælp!

Som De véd, har D. K. altid arbejdet for at *højne Hustruens Arbejde i* Hjemmet og skaffe det den Anerkendelse og Agtelse, som det saa fuldt ud fortjener. Hvorfor skal den Kvinde, der ofrer Tid, Tanker, Kræfter og ofte Helbred i sit Hjems Tjeneste, ikke have den samme Hjælp til at lære dette Arbejde som den Mand, der dyrker Marken, faar til at uddanne sig til sin Gerning? Krigen har lært os, hvor stor Betydning det har, at Hjemmene styres godt og sparsommeligt, og D. K. mente derfor, at Øjeblikket var kommet til at ansøge om, at der ved Landbohøjskolen, hvor der gives Mændene teoretisk Undervisning i *Landbrug,* tillige blev givet *Kvinder teoretisk Undervisning i Husholdning,* og vi indgav et Andragende derom. Det kunde imidlertid ikke ordnes nu paa Grund af for ringe Plads paa Landbohøjskolen, men Tanken blev modtaget med megen Forstaaelse. — D. K. indgav derefter, ligesom *Pædagogisk Forening for Husholdnings- og Skolekøkkenlærerinder,* et Andragende om, at hele Spørgsmaalet maatte blive taget op til Overvejelse i en Kommission. Denne Kommission er nedsat og som D. K.s Repræsentant har Fællesstyrelsen valgt Johanne Andersen, der sikkert vil røgte sit Hverv paa bedste Maade.

Vore *praktiske Kursus* har i Aar gaaet sin vante Gang. Der har været afholdt 22 *Sykursus,* 20 *Nedsaltningskursus* og 22 *Indkøbskursus.*

Paa et andet Punkt har D. K. ogsaa arbejdet for at faa Kvinderne repræsenteret i en af Statens Kommissioner. Juni 1917 indgav vi et Andragende om, at der maatte blive valgt en Kvinde ind i en af Staten nedsat Kommission, nemlig *Lønkommissionen,* hvor Kvinderne jo i højeste Grad har Interesser at varetage. Staten valgte ogsaa Lærerinde Thora Pedersen her fra Aalborg, og vi er overbeviste om, at hun paa bedste Maade vil varetage Kvindernes Interesser.

D. K. har Gang paa Gang, Aar efter Aar, indgivet Andragende om, at der maatte blive oprettet et *Statsseminarium* for Kvinder, da alle Statens Seminarier kun var for Mænd. Endelig nu i 1918 har Staten imødekommet vort Ønske, og der bliver nu oprettet et Statsseminarium for Kvinder ovre i Ribe, og vi har jo netop i disse Dage set, at der som Forstanderinde paa dette Seminarium er bleven ansat en Kvinde. Ogsaa om denne Sag har D. K. søgt Ministeriet. Det er i og for sig det eneste naturlige, at det bliver en Kvinde, da der kun kommer Kvinder paa Seminariet, og i Natalia Zahles Fædreland vil vel ingen driste sig til at sige, at Kvinder ikke sidder inde med Evner til at styre og lede! Og saa er der endnu en Grund. Da Kvinder ikke kunde komme ind paa noget af Statens Seminarier, oprettede Kvinder flere Steder *private* Seminarier, hvor Kvinder kunde faa sin Uddannelse, selv om den *maatte* blive dyrere end Statens. Disse Seminarier vil nu næppe kunde staa sig i Længden med Staten som Konkurrent, og hvad er da naturligere end at Staten som en Anerkendelse af Kvindernes store Arbejde for denne Sag vælger en Kvinde til at staa i Spidsen for Kvindeseminariet?

Endelig oprandt den store Dag, da Grundloven af 1915, som gav Kvinder lige Valgret og Valgbarhed med Mænd, skulde træde i Kraft. Det var et stort Øjeblik for Kvinderne, og D. K. satte store Kræfter ind paa, at der kunde blive *valgt Kvinder ind i Rigsdagen* og paa, at Rigsdagsmændene kunde komme til at forstaa, hvilke der er *de mest uafviselige Krav,* som Kvinderne *maa* stille, for at de kan blive nogenlunde retslig ligestillede med Mændene. D. K. har med megen Omhu udarbejdet 12 Interpellationer, som er forelagt paa flere Fællesstyrelses- og to Formandsmøder og vedtaget alle Steder. Interpellationerne gik ud paa Spørgsmaalene om *Hustruens økonomiske Selvstændighed,* — hendes *Myndighed over de fælles ægtefødte Børn,* — hendes *Ret til fremtidig at beskattes af sin egen Indkomst,* uafhængig af Manden. *Gift Kvindes Ret til at løse Næringsbevis,* — gift Kvindes *Indfødsret, gift Kvindes Adgang til de af Staten oprettede Husmandsbrug. Kvinders Adgang til Embeder og Stillinger, Kvinders Adgang til at blive Medlemmer af Skolekommissioner uden nogen Indskrænkning.* Princippet *„Lige Løn for lige Arbejde"* indført i *Stat og Kommune. Oprettelsen af en Husholdningshøjskole i København. — En forbedret Børnelovgivning* og endelig *Oprettelsen af Kriminalasyler.*

Tingmandsemnerne er i *alle Valgkredse* og ved *ca. 200 Vælgermøder blevne adspurgte,* om de i den nye Rigsdag vilde arbejde for disse Kravs Gennemførelse, og Interpellationerne er tillige blevne stillede dem alle *skriftlig.* For de skriftlige Svar er der gjort Rede i „Kv. og Samf."

D. K. opfordrede ved en Skrivelse alle Partiernes Hovedstyrelser til at opstille Kvinder til Folketingsvalget, men den 22. April blev en *stor Skuffelse* for Kvinderne. Folketingsmændenes Antal var øget med 26, nemlig fra 114 til 140, for at det store Tilskud af Vælgere kunde blive repræsenteret. Kvinderne udgør Flertallet af de nye tilkommende Vælgere, men ikke desmindre blev af 140 Folketingsmænd kun 4 Kvinder, og af dem havde det ene Parti ingen sendt ind.

Efterat der var opstillet Folketingskandidater i en stor Del af Kredsene, og det ikke lod til, at Partierne vilde tage synderlig Hensyn til Kvinderne, besluttede D. K. sig til at sammenkalde et *overordentlig Fællesmøde i Fredericia den 17. Februar* og foreslaa Tillidsmændene, at D. K. skulde nedsætte et Udvalg i hver Landstingskreds, som skulde virke hen til, at der blev valgt mange kvindelige Valgmænd, og at disse igen vilde virke for, at der kom mange Kvinder ind i Landstinget. Samtidig med dette overordentlige Fællesmøde lod D. K. afholde et *fingeret Landstingsvalg.* Fæl-